

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/686/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511200638
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3511200638.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

W. súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľov: 1/ N., 2/ X., obaja právne zastúpení T. proti odporcom: 1/ Z. a 2/ P., obaja právne zastúpení H., v konaní o odstránenie káblov a o zdržanie sa umiestňovania nápisov na vstupnej bráne, o odvolaní navrhovateľov 1/, 2/ a o odvolaní odporcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25. marca 2014, č.k. 10C/20/2011-360 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti **z r u š u j e a v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť na vlastné náklady odstrániť všetky svoje káble, vedúce od nosného múra na konci podbránia, ktorý je postavený na spoločnom pozemku - KNC parcele č. XXX, katastrálne územie B., pozdĺž zadnej časti rodinného domu súpisné č. XXXX, smerom k rodinnému domu súpisné č. XX, katastrálne územie B., v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh v časti o uloženie povinnosti odporcom 1/, 2/ zdržať sa umiestňovania akýchkoľvek vývesných tabúľ, oznamov, vizitiek, upozornení a grafických úprav na vstupnej bráne na nehnuteľnosť - KNC parcelu č. XXX v katastrálnom území B. zamietol. Uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej. V odôvodnení uviedol, že navrhovatelia sa prvotne domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti pozemku C-KN parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 120 m², v k.ú. B. na LV č. XXXX, pre katastrálne územie B., tiež žiadali, aby odporkyňa 1/ odstránila káble vedúce po plynovom rozvode na nehnuteľnosti navrhovateľa a zdržal sa umiestňovania rôznych vývesných tabúľ, oznamov, vizitiek, upozornení na vstupnej bráne. Odporkyňa 1/ žiadala návrh v celom rozsahu zamietnuť. Nesúhlasila s rozdelením spoločného pozemku, pretože pozemok je reálne nedeliteľný. Navrhovatelia počas rekonštrukcie svojho objektu 2 x vykonali prekládku plynového potrubia odporcov, a to bez ich súhlasu, pričom káble boli už pred rekonštrukciou vedené popri plynovom potrubí. K spoločnej bráne uviedla, že túto bránu v roku 1992 osadil otec odporkyne 1/ a je jeho majetkom. Namietla neurčitosť žalobného výroku, pričom umiestňovanie menoviek nepovažuje za nič neobvyklé. Súd na nariadenom pojednávaní zo dňa 13.09.2011 uznesením podľa § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. pribral do konania P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. ako odporcu 2/. Uznesením, č.k. 10C/20/2011-143 zo dňa 18.10.2012 pripustil zmenu žalobného návrhu nasledovne: „Súd podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnosti - pozemku parc. reg. „C“ č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 120 m², zapísané na LV č. XXXX, k.ú. B., Obec B., okres B., vedené na Správe katastra B., Katastrálny úrad O., zrušuje. Do

bezpodielového spoluvlastníctva manželov navrhovateľov v rade 1. a 2. sa prikazuje v podiele 1/1 novovytvorený pozemok parcela reg. „C“ o výmere 60 m² - zastavané plochy a nádvoría, k.ú. B. (v časti orientovanej od ulice Y. v častiach zádveria, podbránia, časť okolo zadnej časti rodinného domu súp. č. XXXX, k.ú. B.) vzniknutý na základe geometrického plánu, ustanoveného znalca, reálnym rozdelením pôvodného pozemku parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 120 m², k.ú. B., spolu so všetkým, čo na ňom stojí a leží (prečnievajúca časť rodinného domu súp. č. XXXX, spevnené plochy a oporný múr) bez povinnosti vyplatiť odporcom v rade 1. a 2. finančnú náhradu. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov odporcov v rade 1. a 2. sa prikazuje v podiele 1/1 (jedna jednina) novovytvorený pozemok parcela reg. „C“ o výmere 60 m² - zastavané plochy a nádvoría, k.ú. B. (v časti orientovanej od Ulice N., časť okolo zadnej časti rod. domu súp. č. XX, k.ú. B.) vzniknutý na základe geometrického plánu, ustanoveného znalca, reálnym rozdelením pôvodného pozemku parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 120 m², k.ú. B., spolu so všetkým, čo na nich stojí a leží (spevnené plochy), bez povinnosti vyplatiť navrhovateľom v rade 1. a 2. finančnú náhradu. Odporcovia v rade 1. a 2. sú povinní vybudovať oplotenie pozdĺž hranice novovytvorených pozemkov, ktoré vznikli na základe geometrického plánu, ustanoveného znalca, reálnym rozdelením pôvodného pozemku parc. reg. „C“ č. XXX o výmere 120 m², k.ú. B., v lehote 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odporcovia v rade 1. a 2. sú povinní na vlastné náklady odstrániť všetky svoje káble, ktoré vedú od telefónneho stĺpu od Ulice F. pozdĺž rodinného domu súp. č. XXXX okolo plynového rozvodu navrhovateľov v rade 1. a 2., v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odporcovia v rade 1. a 2. sú povinní zdržať sa umiestňovania akýchkoľvek vývesných tabúľ, oznamov, vizitiek, upozornení a grafických úprav na vstupnej bráne na nehnuteľnosť - pozemok parc. reg. „C“ č. XXX od Ulice Y., k.ú. B.. Navrhovatelia na nariadenom pojednávaní vzali návrh v časti vybudovania oplotenia sčasti späť. Za súhlasu odporcov súd konanie v tejto časti v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. sčasti zastavil.

Prvostupňový súd rozsudkom, č.k. 10C/20/2011-201 zo dňa 11.12.2012 návrh v celom rozsahu zamietol a účastníkom konania náhradu trov nepriznal. Na odvolanie navrhovateľov Krajský súd v Trenčíne rozsudkom, č.k. 6Co/126/2013-246 zo dňa 25.06.2013 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu v časti zamietnutia návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a v častiach o uloženie povinnosti odporcom 1/, 2/ zdržať sa umiestňovania akýchkoľvek vývesných tabúľ, oznamov, vizitiek, upozornení a grafických úprav na vstupnej bráne na nehnuteľnosť, parcelu KNC XXX v k.ú. B., v časti o uloženie povinnosti odporcom 1/, 2/ na vlastné náklady odstrániť všetky svoje káble, vedúce od telefónneho stĺpu, od Ulice Y., pozdĺž rodinného domu súp. č. XXXX, okolo plynového rozvodu navrhovateľov 1/, 2/ a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok zrušil a v tejto časti vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Uznesením zo dňa 13.02.2014 pripustil prvostupňový súd zmenu návrhu v časti umiestnenia káblov na nehnuteľnosti navrhovateľov tak, že odporcovia 1/, 2/ sú povinní na vlastné náklady odstrániť všetky svoje káble, ktoré vedú od nosného múra na konci podbránia, ktorý je postavený na spoločnom pozemku, parcela č. CKN XXX, k.ú. X., pozdĺž zadnej časti rodinného domu súp. č. XXXX, smerom k rodinnému domu súp. č. XX, k.ú. B., v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.“ Odporca 2/ k návrhu uviedol, že je ochotný premiestniť káble tak, aby viedli cez spoločný pozemok, avšak žiadal, aby mu navrhovatelia k tomu dali súhlas.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že navrhovatelia sú vlastníkami rodinného domu súp. č. XXXX v k.ú. B. a odporcovia sú vlastníkami rodinného domu súp. č. XX v k.ú. B.. Rodinné domy sú orientované od ulice F. a prístup k týmto nehnuteľnostiam majú zo spoločného pozemku, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že popri múre rodinného domu navrhovateľov je vedené plynové potrubie odporcov, pričom na tomto potrubí sú pripevnené nízkonapäťové elektrické káble, ktoré slúžia pre zvonček, internet a káblovú televíziu. Z ohliadky miesta zo dňa 12.09.2011 bolo zistené, že všetky inžinierske siete sú vedené z Ulice Y.. Od Ulice F. je na spoločnom pozemku osadená vstupná brána. Na tejto bráne je pripevnená tabuľa, na ktorej sú uvedené otváracie hodiny Y. W., otca odporkyne 1/, ktorý sa zaoberá opravou čalúneného nábytku. Podľa vyjadrenia odporkyne 1/ celá brána bola vyhotovená Y. W.. Navrhovateľ 2/ na nariadenom pojednávaní zo dňa 22.11.2012 uviedol, že súčasťou projektovej dokumentácie prestavby rodinného domu je výmena vstupnej brány. Odporcovia túto skutočnosť nenamietali, preto majú za to, že ju môžu vymeniť. Pri realizácii zhotovenia brány participovali na tom pamiatkari, ktorí mali konkrétne požiadavky, ako má nová brána vyzeráť. Brána je hotová, keďže však je prerušené stavebné konanie, nie je ešte osadená. Prekáža im, že na súčasnej bráne je oznam otca odporkyne 1/, ktorý sa zaoberá čalúnnictvom

a určite by im takýto oznam prekážal na novovybudovanej bráne, preto podali tento návrh. Po zrušení rozhodnutia rozsudku tamojšieho Krajským súdom v Trenčíne, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, súd vykonal dokazovanie ohľadom vlastníckych práv k vstupnej bráne. Svedkyňa Y. N. Z. vypovedala, že pozná pani G., s ktorou uzatvorila kúpnu zmluvu a ďalej pozná manželov R., ktorí boli jej bývalí susedia, s ktorými mala osobný problém, keď im povedala, že tam chce mať živnosť, tak jej povedali, že s tým nebudú súhlasiť, rovnako, keď sa snažila opraviť vstupnú bránu, vec bola riešená mestskou políciou. Odporcovia tiež naznačovali, že sa budú s ňou súdiť, preto sa rozhodla svoju nehnuteľnosť predať (kúpila ju v roku 2006 alebo 2007). Vstupná brána bola opotrebovaná, ťažko sa otvárala, bola s ňou zlá manipulácia. Stretla sa s odporcami a povedala im o tomto probléme, keďže brána je osadená na múre, za ktorým je izba, hluk z tejto brány ju obťažoval. Odporcovia s opravou nesúhlasili, podľa nej naschvál. Za vstupnou bránou ďalej asi 5 metrov bola ďalšia brána, ktorá oddeľovala súkromie odporcov od ulice, ako aj od jej vstupu, vysvetľovala im, že ak sa predná brána odstráni, ich súkromie nebude narušené. Ani s týmto nesúhlasili. Zistila, že na bránu sa vzťahuje pamiatková zóna a pamiatkari jej nedajú súhlas na zásadnú rekonštrukciu vstupu, teda, že by sa narušila fasáda na jej nehnuteľnosti a vybudoval sa nový vstup. Situácia s bránou ju natoľko obťažovala, že sa rozhodla na vlastné náklady túto bránu zrekonštruovať, resp. vymeniť. Jej známy Y. P. zo X. bránu zvesil a po nejakej dobe osadil novú bránu. Nevedela sa vyjadriť, či došlo k úplnej výmene všetkých častí, alebo len čiastočnej alebo rozsiahlejšej oprave. Vie, že krídla boli určite nové, pretože ich natierala sama farbou. Riešila aj podnávratie, ktoré bolo v dezolátnom stave a opadávali z neho kusy materiálu. K vlastníctvu brány uviedla, že ona sa nechcela s odporcami hádať, či je spoločné alebo nie. K inžinierskym sieťam vypovedala, že hlavná elektrická prípojka odporcov išla cez jej povalu a za tento čas, čo tam bývala, sa viackrát stalo, že mali odporcovia skrat a elektrikári to prišli riešiť. Čo sa týka káblovky a internetu, na to si nepamätá. Na vstupnej bráne bola tabuľa čalúnnictva p. W., ktorá tam bola už v čase, keď ona kupovala nehnuteľnosť. Keď sa brána demontovala, tabuľa sa zvesila a po osadení novej brány zistila, že táto tabuľa je tam naspäť osadená. Rešpektovala tabuľu v domnení, že pán W. má oficiálnu živnosť. Až neskôr sa dozvedela, že nepodniká oficiálne. Žiadne právne kroky voči tomuto neurobila. Stávalo sa, že keď prišli nejakí zákazníci za pánom W., tak zvonili, resp. búchali jej na dvere. Svedok Y. W. vypovedal, že v predmetnej nehnuteľnosti žil od svojich 6 rokov, od roku 1950, keď sa jeho rodičia odsťahovali z T.. Jeho matka vlastnila zadnú časť nehnuteľnosti od cesty a prednú časť vlastnili susedia B., ktorí v roku 1975 odtiaľ odišli do bytu a odvtedy tam bývala len matka. Vstupná brána bola drevená, mala veľký kľúč, ktorý sa ani nedal nosiť vo vrecku. Keďže matka sa tam bála, osadil železnú bránu, ktorú natrel na fialovo. Po istom čase predný dom kúpil p. V., ktorý tieto priestory prenajímал na podnikateľské účely, boli tam rôzne prevádzky. Ku koncu tam bola videopožičovňa, záložňa, či realitka. Pán V. ho požiadal, či bude súhlasiť s tým, že sa vstupná brána premaľuje na hnedú, s čím súhlasil, následne tento predal dom pani Z., ktorá bez jeho opýtania bránu premaľovala na zlatisto, po jeho námietkach ju premaľovala na zelenú. Brána má 21 rokov, bola plne funkčná a problémy nastali, až keď sa začala prestavba predného domu, bránu považuje za svoje vlastníctvo, preto môže na nej byť čo on uzná za vhodné. Je pravda, že tam má reklamu čalúnnictva. Vstupná brána, ktorá je v súčasnosti na dome, je tá brána, ktorú dal vyrobiť. Nevie o tom, že by sa brána niekedy opravovala, iba sa natierala. Brána sa nevymieňala, ani zásadne nerekonštruovala. Chalupu zdedil po matke a túto daroval dcére - odporcyni 2/. Pôvodne bola vedená električka na stĺpoch a zo stĺpov bola zvedená na nástrešáky a odtiaľ išli káble do celého domu. Pokiaľ vie, problémy s elektrikou neboli. Nepomáhal dcére s umiestnením káblovej televízie a internetu, to riešili dodávateľské firmy. Nehnuteľnosť previedol na dcéru v roku 1997. Nemá živnostenské oprávnenie, je deväť rokov na dôchodku. Pokiaľ tam bude jeho brána, tak tam bude aj oznam, keď sa brána vymení, oznam tam zrejme nebude. On ho nemá dôvod zvesovať a opravovať náter. Z čestného prehlásenia N. T., bývajúceho v susedstve spornej nehnuteľnosti, bolo zistené, že brána, ktorá je v súčasnosti osadená na nehnuteľnosti na Ulici R. XX/XX, je brána, ktorá nahradila pôvodnú, drevenú. Okrem farby, brána ani časť brány menené neboli. L. X., písomne uviedol, že v roku 1995 do 1996 mal predmetnú nehnuteľnosť v prenájme od pána V. a súčasná brána je identická s tou, ktorá na nehnuteľnosti bola osadená v čase pred jeho príchodom do prenájmu, výnimkou je farba brány, na bráne bola umiestnená tabuľa čalúnnictva, dve tabuľky čísla domu, zvonček do čalúnnictva a schránka na poštu. Na opačnej strane bolo umiestnené kukátko a na stene zvonček do jeho firmy. Svedok Y. P. vypovedal, že odporcov pozná z videnia spreď siedmich rokov, boli majitelia domu na Z. ulici v B. a pamätá si, že predchádzajúcej majiteľke v tejto nehnuteľnosti niečo prerábali. Majiteľom tohto domu bol kedysi pán X., ktorý ho previedol na vnukov P. a U. T., niektorý z nich dal urobiť bránu. Ďalším majiteľom bol pán V. a potom pani Z., ktorá je jeho bývalá suseda a poprosila ho o pomoc s rekonštrukciou tohto domu. Problémom o.i. bola aj vstupná brána, ktorá bola v dezolátnom

stave, ťažko sa otvárala. Pani Z. ho poprosila, či by jej vedel pomôcť s opravou tejto brány. Nevie presne, ale zohnala inú použitú bránu, ktorá sa nahradila za bránu, ktorú kedysi osadili X., išlo o použitú bránu. Vedel, že tam vždy boli susedské problémy. Po oboznámení sa s výpoveďou N. Z. uviedol, že sa stalo tak, ako to uviedla. Nevie si predstaviť, ako by tam fungovala predajňa, keď pôvodné dvere škripali o poter na podlahe a určite by to rušilo. Vie, že pán W. tam mal reklamu, ale či to bolo na bráne alebo na stene, to si nepamätá. Pamätá si, že najprv brána bola bleдозelená, potom hnedá, teraz je zase tmavozelená, po predložení aktuálnej fotografie uviedol, že je to tá brána, ktorú osadila pani Z.. Pripúšťa, že pôvodná brána sa dala opraviť. Myslí si, že tento spor je o medziľudských vzťahoch. Svedok N. T. vypovedal, že je priamy sused rodiny R.. Pamätá si, že vstupná brána bola drevená, neskôr plechová, ktorá je tam doteraz. Pôvodne bola červená, teraz je buď zelená alebo modrá. Nevie sa vyjadriť, či sa niekedy opravovala, alebo podobne. Na bráne mal W. reklamu, ako dlho je tam umiestnená, nevedel, môže to byť 10 rokov a viac. K elektrickým káblom sa nevedel vyjadriť. Na otázku právnej zástupkyne navrhovateľov, či poskytol niekedy nejaké písomné vyjadrenie vo vzťahu bráne, uviedol, že „nie“. Na čestné prehlásenie si nepamätal, rozporoval aj podpis na prehlásení, tvrdil, že nič také nepodpisal. Až na otázku odporkyne 1/ uviedol, že si spomína, že táto brána bola za ním a takéto niečo podpísal, prehlásenie nevypracoval. Odporcovia predložili písomné stanovisko N.. T. K. zo dňa 19.02.2014, v ktorom potvrdil, že po obhliadke brány na R. ulici zistil, že túto pre pána W. vyrobili v roku 1992, podľa jeho dokumentácie a z materiálu, ktorý si dodal. Po vyrobení bola natretá základnou farbou a boli na ňu namontované čísla domu, tlačidlová skrinka pre domový zvonček, schránka na noviny, krycia lišta spojov brány a k bráne bola dodaná atypická 3-dielna samostatne montovaná zárubňa. Stav brány zodpovedá jej veku, čiže cca 20 rokov. Ďalej bolo zistené, že dňa 12.12.2001 bola uzatvorená Zmluva č. XXXXXXXX o pripojení na zariadenie a prevádzkovanie televíznych káblových rozvodov medzi O. ako zriaďovateľom a odporcom 1/ ako objednávateľom. Podľa článku VI. bod 8. účastník je povinný pred zriadením prípojky získať písomný súhlas vlastníka budovy alebo nehnuteľnosti alebo ním poverenej osoby, ak potreba takéhoto súhlasu vyplýva z plánovaných stavebno-technických opatrení. Dňa 19.06.2003 bola uzatvorená Zmluva o pripojení č. XXXXXX medzi O. ako zriaďovateľom ako odporcom 1/ ako objednávateľom. Na zistený skutkový stav súd prvého stupňa aplikoval ust. § 120 ods. 1, § 121 ods. 1, § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 127, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, 2, § 139 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že pokiaľ navrhovatelia žiadajú, aby súd uložil odporcom povinnosť na vlastné náklady odstrániť všetky svoje káble, vedúce od nosného múra na konci podbránia, ktorý je postavený na spoločnom pozemku, parcela č. CKN XXX, k.ú. B., pozdĺž zadnej časti rodinného domu súp. č. XXXX, smerom k rodinnému domu súp. č. XX, k.ú. B., tak nie je sporné, že ide o nízkonapäťové elektrické káble slúžiace pre zvonček, káblovú televíziu a internet pre potreby odporcov. Títo namietali, že prekládku káblov vykonali navrhovatelia v rámci prestavby svojho rodinného domu, a preto nemôžu niesť zodpovednosť za to, kadiaľ káble vedú. Keďže v súčasnosti káble vedú po obvodovom múre domovej nehnuteľnosti navrhovateľov, je zasiahnuté do ich vlastníckeho práva, nakoľko takto musia niečo znášať, či strpieť. Predmetné káble boli osadené už pred príchodom navrhovateľov, najskôr od roku 2001, kedy bola uzatvorená Zmluva o pripojení so spoločnosťou O. na prevádzkovanie televíznych káblových rozvodov, pričom odporcovia ničím nepreukázali, že mali prechádzajúci súhlas právnych predchodcov navrhovateľov (súčasťou zmluvy o pripojení (článok VI bod 8.) mal byť písomný súhlas dotknutého vlastníka, pričom takýto súhlas v rámci konania prezentovaný nebol). Z týchto dôvodov súd vyhovel návrhu a uložil odporcom predmetné káble odstrániť z domu navrhovateľov, nakoľko bez právneho dôvodu zasahujú do ich vlastníckeho práva. Pokiaľ sa odporca 2/ v rámci konania vyjadril, že káble preloží na spoločnú nehnuteľnosť, ak mu dajú navrhovatelia na to súhlas, podľa názoru súdu je vecou spoluvlastníkov ako budú vykonávať vlastnícke právo k spoločnej nehnuteľnosti. Ak medzi nimi nedôjde k dohode, je možné vec predložiť na rozhodnutie súdu podľa § 139 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k návrhu v časti, ktorou sa navrhovatelia domáhali, aby súd uložil odporcom zdržať sa umiestňovania akýchkoľvek vývesných tabúľ, oznamov, vizitiek, upozornení a grafických úprav na vstupnej bráne, uviedol, že v súčasnosti na bráne je pripevnená tabuľa, na ktorej sú uvedené otváracie hodiny čalúnnictva Y. W., otca odporkyne 1/. Z dokazovania vyplynulo, že tabuľa bola umiestnená na bráne pred príchodom navrhovateľov a túto skutočnosť potvrdila aj predchádzajúca majiteľka pani Z.. Odvolací súd uložil prvostupňovému súdu, aby vykonal dokazovanie za účelom zistenia vlastníckych vzťahov k vstupnej bráne. Odporcovia tvrdili, že bránu dal vyhotoviť otec odporcu 1/ pán W.. Tento svedok potvrdil túto skutočnosť a vyhlásil, že brána je jeho majetkom. Odporcovia ďalej predložili čestné vyhlásenia suseda a nájomcu, že brána je pôvodná a táto sa nemenila a písomné stanovisko N.. T. K. zo dňa 19.02.2014, v ktorom písomne potvrdil, že po obhliadke brány na R. ulici potvrdzuje, že túto bránu pre pána W. vyrobili v roku 1992. Sused N. T. si až na druhý pokus spomenul, že čestné

vyhlásenie v minulosti podpísal, pričom si nepamätal farbu vstupnej brány, ani ako majú odporcovia vedené káble do svojej nehnuteľnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nepovažoval čestné vyhlásenia za dôveryhodný doklad k vlastníctvu brány. Svedectvo Y. W. nevyhodnotil ako objektívne, keďže je otcom odporkyne 1/. Predchádzajúca majiteľka Z., vypovedala, že keď vlastnila nehnuteľnosť navrhovateľov, dala bránu vymeniť za pomoci Y. P., čo tento svedok potvrdil, ktorého výpoveď súd považoval za najdôveryhodnejšiu. Pani Z. netvrdila, že by brána bola jej majetkom, považovala ju za spoločný majetok a nenamietala voči umiestneniu oznamu otváracích hodín čalúnnictva Y. W.. Vstupná brána je teda v podielovom spoluvlastníctve oboch sporových strán, je tiež súčasťou podbránia v zmysle § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko odstránením brány by sa znehodnotila hlavná vec (podbránie, resp. podnávratie), pretože by sa tým umožnil bezbariérový vstup do súkromného dvora, čo nie je v záujme spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti. Keďže ide o výkon spoluvlastníckeho práva, nie je možné mu poskytnúť ochranu prostredníctvom hypotetických možností, ako je všeobecný zákaz umiestňovať na vstupnej bráne rôzne oznamy, tabule, vizitky a pod. (je bežné umiestňovať takéto oznamy) a nie je primerané takúto možnosť vopred vylúčiť. Ak v tomto smere v konkrétnej veci nedôjde k dohode, je potrebné obrátiť sa na súd. Naviac navrhovatelia v konaní ani nežiadali odstrániť konkrétne oznam Y. W. na vstupnej bráne. Z týchto dôvodov súd návrh v tejto časti zamietol. O trovách konania bude podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním napadli odporcovia 1/, 2/, a to v časti, ktorou im bola uložená povinnosť na vlastné náklady odstrániť všetky káble od konca podbránia vedúce pozdĺž zadnej časti rodinného domu súp. č. XXXX, smerom k rodinnému domu č. XX vo vlastníctve odporcov 1/, 2/ a v tejto časti žiadali odvolací súd o zmenu napadnutého rozhodnutia, a to tak, že aj v tejto časti bude návrh navrhovateľov zamietnutý ako nedôvodný. Poukázali na to, že uvedenú nehnuteľnosť kúpili navrhovatelia 1/, 2/ podľa kúpnej zmluvy v roku 2008 a stav predmetu kúpy im bol dobre známy a nemali k nemu žiadne výhrady. Poukázali na čl. III. tejto zmluvy bod 2., kde kupujúci vyhlásili, že pred uzavretím kúpnej zmluvy sa oboznámili so stavom predmetu kúpy, tento im je dobre známy a predmet kúpy v tom stave nadobúdajú. Namietali, že súd pristúpil na všetky požiadavky navrhovateľov na predloženie dôkazov od odporcov, keďže sa týkali vecí z minulosti, teda boli žiadané retroaktívne a v čase ich vzniku neboli navrhovatelia vlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, na strane druhej však dôkazy odporcov spochybnil, tieto neuznal a na ne neprihliadol. Všetky predmetné káble, a to káblová TV (rok 2001), internet (rok 2003), hovorová jednotka (rok 2003) a domový zvonček (rok 1992) boli zriadené so súhlasom vtedajšieho vlastníka domu p. V., ktorý bol do spisu založený a súdom zamietnutý ako účelový (zápisnica z pojednávania zo dňa 06.03.2014). Pokiaľ ide o formuláciu zmluvy o pripojení (súhlas vlastníka budovy), tento platí podľa firmy O., ktorá pripojenie vykonáva len v prípade nájomcu, čo nebol tento prípad a obidve zmluvy s touto firmou boli súdu predložené, na čo tiež súd nevzal zreteľ. Nehnuteľnosť odporcov je prístupná len cez spoločné podbránie, ich všetky inžinierske siete sú privedené k nej z Ulice Y. a boli tam inštalované dávno pred príchodom navrhovateľov, preto celý tento spor je vedený len ako pomsta navrhovateľov odporcom za prerušenie stavebného konania stavebným úradom, čo v skutočnosti navrhovateľ 2/ aj mimo zápis potvrdil. Na pojednávaní dňa 13.02.2014 žiadali navrhovatelia v tejto dotknutej časti zmenu návrhu, pričom sám navrhovateľ 1/ vo svojej výpovedi dňa 31.05.2011 uviedol, že pred domom bol elektrický stĺp, z ktorého viedli káble najprv cez strechu, po začatí rekonštrukcie cez vstupnú bránu a ďalej boli priviazané o plynové potrubie. Ďalej vo výpovedi 13.09.2011 uviedol, že pri rekonštrukcii jeho nehnuteľnosti došlo k zmene káblovania, a to tak, že stĺpik na streche, cez ktorý boli káble vedené, sám zrušil a tieto pripevnil o plynové potrubie. Takto sa pred súdom jasne vyjadril, že až doteraz s odporcami otázku káblovania nikdy neriešil. Navrhovatelia sa domáhajú odstránenia káblov a nie ich prekládky, s čím odporcovia nemohli súhlasiť z dôvodu, že nie je iná možnosť vedenia trasy káblov ako spoločným podbráním. Odporcovia by po odstránení nemali prístup ku káblovej TV, internetu a takisto by nemali inú možnosť vedenia k domácej hovorovej jednotke a zvončeku. Navrhovali preloženie káblov do spoločnej parcely po dohode s navrhovateľmi, avšak napriek tomuto súd ich zmenu v tejto časti návrhu pripustil a ich námietkami sa nezaoberal. Podľa ich názoru súd v tomto postupoval nesprávne a celý pôvodný návrh na odstránenie káblov ako nedôvodný mal zamietnuť. V zamietajúcej časti rozsudok navrhli ponechať bez zmeny, teda tento odvolaním nenapadli, poukázali však na to, že aj v tejto časti akékoľvek dôkazy odporcov súd považoval za pochybné a účelové, keď takto vyhodnotil výpoveď otca odporkyne 1/ z dôvodu, že sa jedná o rodinného príslušníka, napriek tomu, že v nehnuteľnosti býval od detstva a poznal všetky detaily a podrobnosti, rovnako tak ako svedeckú výpoveď T., výpoveď ktorého súd do úvahy tiež nevzal. Poukázali na to, že ako sused tento nie je povinný vedieť, akým spôsobom sú vedené elektrické káble a aká je farba brány susedných nehnuteľností, avšak v zásadných a relevantných otázkach sa

jednoznačne vyjadroval v prospech tvrdení odporcov. Takto nedôvodne súd spochybnil aj písomné stanovisko bývalého vlastníka nehnuteľnosti navrhovateľov p. V. a v neposlednom rade aj výrobcu brán p. K.. Za tejto situácie vyslovili domnienku, že zrejme by bolo vhodné najat' si za úplatu svedka dokonale spracovaného, ktorý na mieste samom ani nikdy nebol. Naproti tomu svedkyňa navrhovateľov Z., od ktorej navrhovateľa nehnuteľnosť kúpili, ktorá bola podľa nich jednoznačne ovplyvnená a vypovedala v prospech navrhovateľov, akceptoval. Táto uvádzala nepravdy za účelom odporcov poškodiť, ohovárala otca odporcu 1/, ktoré tvrdenia sú lživé, poškodzujúce dobré meno a nemajúce relevantný základ, takto vypovedala aj o situácii okolo spornej brány a užívania spoločnej nehnuteľnosti, keď tvrdila, že na bránu sa vzťahuje pamiatková zóna a pritom bez súhlasu dotknutej inštitúcie prostredníctvom svojho známeho P. nechala do takéhoto objektu robiť zásahy. Pokiaľ tvrdila, že spomínaná brána ju rušila pri spaní, lebo vydávala rôzne zvuky, a preto nemohla užívať svoju nehnuteľnosť, pretože ju to v nočných hodinách rušilo, toto nie je pravdou, pretože táto v nehnuteľnosti nikdy nespala. Rovnako nehovorila pravdu o stave a spôsobe vedenia elektrických káblov odporcov. Tieto nikdy nevedli cez povalové priestory nehnuteľnosti svedkyne, pretože viedli ponad jej strechu. Pokiaľ tvrdila, že tieto káble boli v dezolátnom stave, ohrozovali jej nehnuteľnosť možným požiarom, a že pracovníci ZSE chodievali odstraňovať závady na kábloch odporcov, tieto tvrdenia sú nepravdivé, problém s káblami nikdy nebol. Namietali tiež výpoveď svedka P., ktorý sa dostavil bez predvolania na pojednávanie súdu, vypovedal v prospech navrhovateľov, presne vedel, o čom sa bude pojednávať, evidentne poznal navrhovateľov, aj keď to popieral, vedel, s čím podnikajú, zázračne si spomínal na detaily pred siedmich rokov, kedy údajne pracoval pre p. Z. a klamlivo vypovedal ohľadom brány, ktorú nikdy neprerábala, ani nevymieňala. Súdu však tieto nepravdivé tvrdenia neprekážali a svedka považoval za dôveryhodného. Takisto nebol akceptovaný návrh odporcov na prizvanie súdom určeného znalca ohľadom posúdenia veku a stavu brány. Súd riešil otázku zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľov, pretože títo podľa jeho názoru musia znášať, alebo trpieť elektrické káble vedené odporcami, pričom však sám navrhovateľ 1/ bez súhlasu odporcov zasekal priamo do svojho obvodového múru hlavný elektrický kábel odporcu, pričom tento mal byť umiestnený do spoločnej parcely a navyše sa priamo križuje s hlavnou plynovou prípojkou navrhovateľov. Celý spor je zbytočne traumatizovaný, rozhodnutie súdu vyvoláva ďalšie spory a súd vôbec nemal záujem tento zastaviť pre porušenie zákona. Nepochopiteľné sa im javilo aj rozhodnutie, kedy súd o trovách konania nerozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej. Namiesto snahy o mimosúdnu dohodu a urovanie nezmyselných sporov navrhovateľa si takto vynucujú obchádzaním zákona svoje požiadavky, a či už psychicky, fyzicky aj časovo odporcov zaťažujú napriek tomu, že aktuálne v nehnuteľnosti nebyvajú, takže nie je zjavné, čo sa bude diať, keď už tam bývať budú.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote v jeho zamietajúcej časti odvolaním napadli aj navrhovateľa 1/, 2/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, a to z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/, e/, f/ O.s.p., keďže podľa ich názoru prvostupňový súd neúplne a nesprávne zistil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a existuje nový dôkaz, ktorý nemohol byť v konaní prvého stupňa uplatnený. Súd doplnil dokazovanie ohľadom vlastníctva brány výsluchom svedkov a konštatoval, že brána je v podielovom spoluvlastníctve z dôvodu, že p. Z. ako právna predchodkyňa navrhovateľov neuviedla, že by brána bola jej majetkom, skôr ju považovala za spoločný majetok. Takéto hodnotenie súdu ohľadom posúdenia vlastníctva k bráne nemá oporu v zákone. Súd nemôže spoluvlastníctvo k veci osvedčiť pocitovo podľa toho, či právny predchodca nepovažoval predmetnú vec za výlučne svoju, ale spoločný majetok. Podľa ich názoru predmetná brána je vo výlučnom bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľov. Nestotožnili sa s názorom prvostupňového súdu, že brána ako taká je súčasťou podbránia. Táto je zavesená na nehnuteľnosť navrhovateľov a tvorí s ňou jeden celok. Poukázali na nový dôkaz v zmysle § 205a ods. 1 písm. b/ O.s.p., ktorý bol vykonaný v súdnom konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 10C/449/2013-80, kde z geometrického zamerania vyplýva, že brána zasahuje 12 cm z ľavej strany od Ulice Y. na pozemok KNC č. XXX vo výlučnom vlastníctve navrhovateľov. Brána ako taká tvorí tak jeden celok s nehnuteľnosťou, rodinným domom súp. č. XXXX, k.ú. B., a to aj z dôvodu, že rodinný dom tvorí jeden celok s oporným múrom z pravej strany od Ulice Y., ako aj s podkrovím, ktoré je vybudované a pevne spojené so spomínaným oporným múrom a rodinným domom. K samotnému podbrániu uviedli, že spoločný je tam len pozemok parcela č. XXX v k.ú. B., avšak treba brať do úvahy aj tú skutočnosť, že nad týmto pozemkom je vybudované podkrovie, ktoré je súčasťou rodinného domu pevne spojené s oporným múrom. Jedná sa tu teda o spracovanie veci. Na bránu sa vzťahuje pamiatková zóna, preto aby sa nenarušila fasáda domu, nie je možné vybudovať iný vstup, resp. ho podstatne meniť, čo taktiež preukazuje, že brána je súčasťou rodinného domu č. XXXX. Nestotožňuje sa s tvrdeniami súdu, že petit návrhu ohľadom zdržania sa vyvesovania akýchkoľvek

vývesných tabúlí, oznamov, vizitiek, upozornený a grafických úprav na vstupnej bráne na nehnuteľnosť KNC parcelu č. XXX v k.ú. B., je hypotetický. Odporcovia 1/, 2/, resp. p. W., ktorý v ich nehnuteľnostiach prevádzkuje nelegálnu prevádzku čalúnnictva, opakovane používajú vstupnú bránu na vyvesovanie rôznych oznamov, týkajúcich sa tejto prevádzky, nejedná sa teda len o pripevnenú tabuľu, ale rôzne oznamy napísané na papieri a pripevnené na vstupnú bránu. Návrhom ako takým je vyjadrená ochrana oprávnených osôb v zmysle § 127 OZ, ako aj súkromia navrhovateľov. Súd je oprávnený prijať do rozsudku takúto špecifikáciu nároku, pričom tento by bol materiálne vykonateľný aj pre prípad exekúcie. Nakoľko brána je výlučným vlastníctvom navrhovateľov, nie je správny záver súdu, že v danom prípade ohľadom oznamov, vývesných tabúlí a pod. sa jedná o slobodný výkon spoluvlastníckeho práva. Z uvedeného dôvodu žiadali, aby odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že odporcovia budú zaviazaní nahradiť im trovy odvolacieho konania.

Odporcovia 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu, podanému navrhovateľmi prostredníctvom svojho právneho zástupcu, uviedli, že považujú za potrebné upresniť tvrdenie navrhovateľov v tom zmysle, že na vstupnej bráne sa majú nachádzať ešte ďalšie oznamy vyvesované odporcami, pretože na vstupnej bráne sa nachádza len tabuľa čalúnnictva a menovky odporcov spolu s hovorovou jednotkou, otvor na poštovú schránku a tabuľky s číslom domu. Tieto sa na bráne nachádzali už v čase kúpy nehnuteľnosti navrhovateľmi a neboli nimi namietané. Nič z tohto nebráni navrhovateľom v plnohodnotnom užívaní ich nehnuteľnosti, neobťažuje ich, ani neobmedzuje. Bežne sa týmto spôsobom označujú aj iné nehnuteľnosti. Keďže odporcovia bývajú v nehnuteľnosti, ktorá nie je situovaná priamo od Ulice Y., ale až v zadnej časti, nemôžu niesť zodpovednosť za vyvesovanie prípadných iných oznamov, z čoho ich obviňujú navrhovatelia. Navrhovatelia takto manipulujú dôkazmi, ktoré nie sú relevantné a ničím ich nevedia preukázať. K tvrdeniu navrhovateľov, že existuje nový dôkaz, ktorý nemohol byť v konaní prvého stupňa uplatnený, toto je nepravdivé, pretože geometrický plán, ktorý mal byť podľa zadania súdu vypracovaný ku konaniu, sp. zn. 10C/449/2013, neexistuje. Súdom nariadený geodet bol prizvaný k úplne inej veci, kde pozemok geometricky zameriavaný nebol, bol meraný len bežným diaľkomerom. Takéto ich tvrdenie nemôže byť za dôkaz uznané už aj preto, že zameranie pozemku KNC č. XXX bolo stanovené na 11.04.2014 a odvolanie navrhovateľov je datované 10.04.2014. K samotnému technicko-stavebnému osadeniu brány uviedli, že treba brať na zreteľ, z akého dôvodu bola brána v minulosti vybudovaná. Umožňovala vlastníkom vstup do priestorov dvora, kde príslušné nehnuteľnosti tvorili jeden celok. Nebolo, ani nie je možné iné riešenie ukotvenia brány, len osadením v prednej časti vstupného podbránia. Takto bola brána vždy situovaná v priamom kontakte s nehnuteľnosťou, ktorá je momentálne vlastníctvom navrhovateľom. Jedna jej časť je uchytená o ich nehnuteľnosť, druhá je ukotvená v múre, ktorý je na spoločnom pozemku účastníkov a tretia je samonosná, to znamená, že brána netvorí jeden celok s nehnuteľnosťou - rodinným domom navrhovateľov. Skutočnosť, že táto bola vyrobená pre Y. W. a osadená na atypickú trojdielnu zárubňu, potvrdil aj N.. K., majiteľ zväračskej školy vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré je súčasťou spisu. V čase kúpy nehnuteľnosti navrhovateľmi nebolo nad spoločným vstupným podbránim podkrovie, boli tam povalové priestory. Ani stavebnými úpravami navrhovateľov sa nezmenilo nič, čo by zmenilo charakter samotného užívania, ani konštrukcie brány, je to stále pôvodný stav pred dvadsiatich rokov. Odvolanie navrhovateľov považovali za nedôvodné. Krajský pamiatkový úrad nemá žiadne výhrady voči zmene vstupu, ani úprave brány. Navrhovatelia si odporujú v svojich tvrdeniach, keď na jednej strane uvádzajú, že na bránu sa vzťahuje pamiatková zóna a pritom úmyselným nekonaním neochránili tento majetok pred poškodením, pri vykonávaní stavebných úprav. Brána je doposiaľ poškodená, znečistená a takto by sa k svojmu majetku zrejme nesprávali. Celý spor, vyvolaný navrhovateľmi, je svojvoľný a nadbytočný. Ďalšie nepravdivé tvrdenie, hraničiace s podnetom na podanie trestného oznámenia, súvisí s údajným nelegálnym konaním otca odporcu 1/ Y. W.. Menovaný má XX rokov, je na dôchodku a príležitostne vykonáva drobné čalúnnické práce pre svojich známych v rámci hobby činnosti. Nejedná sa u neho o podnikateľskú činnosť. Dodali, že navrhovatelia podpisom na kúpnej zmluve z roku 2008 potvrdili, že so stavom nehnuteľnosti sú oboznámení a v tomto stave nehnuteľnosť nadobúdajú. Na základe uvedeného žiadali odporcovia odvolací súd o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti a zaviazanie navrhovateľov k náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

Navrhovatelia 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu, podanému odporcami, uviedli, že ho považujú za nedôvodné, navyiac napísané v neprímerane útočnom duchu v rozpore s advokátskou etikou, podľa ich názoru súd prvého stupňa vo vyhovujúcej časti rozhodol vecne správne. Pokiaľ títo poukazujú na článok kúpnej zmluvy, keďže nemôžu mať k dispozícii ich kúpnu zmluvu, článok, na ktorý poukazujú,

je z ich strany vykonštruovaný a nepravdivý. Kúpna zmluva je odkladovaná na príslušnom katastrálnom odbore a má úplne iné znenie ako ustanovenie, na ktoré odporcovia poukazujú. Skutočnosť, že sporné káble predchádzajúci majiteľia nežiadali ako neprímeraný zásah do vlastníctva odstrániť, nebráni súčasným vlastníkom o toto žiadať súdnou cestou, na čom nemení ani predchádzajúci súhlas vlastníka s akceptáciou týchto káblov. Nie je pravdou, že by nehnuteľnosť bola prístupná len od Ulice Y., pretože táto je prístupná aj od Ulice N., a preto nie je vylúčené, aby si odporcovia viedli inžinierske siete aj od tejto ulice. Poukázali na rozpornosť tvrdení odporcov, keď títo na pojednávaní dňa 01.10.2013 uviedli, že na zriadenie káblovej TV mali súhlas p. V., s ktorým sa odporkyňa rozprávala, následne na pojednávaní 06.03.2014 bol odporcami predložený písomný dokument, ktorý údajne p. V. vystavil 06.12.2001, v ktorom sa uvádza, že dal súhlas na vedenie káblov po spoločnom múre a plynovom rozvode. Zároveň poukázali na vyjadrenia odporcov zo dňa 13.02.2014, kedy uviedli, že sú si vedomí, že káble by mali preložiť a chcú urobiť všetko preto, aby navrhovatelia boli spokojní. Vyslovili dôvodnú domnienku, že odporcovia 1/, 2/ mohli manipulovať svedkov a listinné dôkazy. Nie je pravdou, že by spor navrhovatelia viedli účelovo a nedôvodne, naopak, mali snahu o usporiadanie veci. Žiadali v odporcami napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazať odporcov na náhradu trov konania.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami včas, v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania, vymedzenými navrhovateľmi a odporcami a ich rozsahom, je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu navrhovateľmi a odporcami podaného odvolania bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné, a preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v nimi napadnutej časti, t. j. v nevyhovujúcej - zamietajúcej časti ako vecne správny za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť a vo zvyšnej - vyhovujúcej časti odvolaním napadnutej odporcami, ktoré vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné, za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušiť a v tejto časti vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami, uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovatelia vo svojom odvolaní uvádzali, že uplatňujú dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a) (v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1), v ust. § 205 ods. 2 písm. e/ (sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené). Tak navrhovatelia, ako aj odporcovia uplatňovali zhodne dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a f) (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal tým, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v navrhovateľmi odvolaním napadnutej časti a dospel k záveru o nedôvodnosti tohto navrhovateľmi uplatneného odvolacieho dôvodu.

Ďalej odvolacie námietky navrhovateľov, ako aj odporcov, smerovali proti správnosti skutkových zistení a z nich vyvođených právnych záverov súdom prvého stupňa (§ 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dôvod odvolania, spočívajúci v tom, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nie je pri ňom rozhodujúce, či súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky alebo nie, rozhodujúce je iba to, že na základe tých, ktoré vykonal, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je nesprávne hodnotenie dôkazov z hľadiska ustanovenia § 132 O.s.p., vychádzajúc z ktorého povinnosťou súdu je hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo musí prihliadnúť na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Za právne posúdenie veci sa považuje činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje tento právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne

posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis ako mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval (ako dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru o neopodstatnenosti navrhovateľmi 1/, 2/ podaného odvolania smerujúceho voči zamietajúcej časti napadnutého rozhodnutia, pretože vo vzťahu k tejto časti ich návrhu súd prvého stupňa dostatočne a správne zistil skutkový stav veci a zo svojich zistení vyvodil aj správny právny záver a s jeho rozhodnutím čo do tejto časti sa aj odvolací súd stotožňuje. Na strane druhej z hľadiska vyššie uvedených odvolacích dôvodov, uplatnených odporcami, smerujúcimi voči zostávajúcej - vyhovujúcej časti rozhodnutia, dospel k záveru o čiastočnej opodstatnenosti odporcami 1/, 2/ podaného odvolania.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Vlastnícke právo patrí do skupiny absolútnych práv, ktoré pôsobia voči všetkým (erga omnes), takže im zodpovedá povinnosť každého iného subjektu nerušiť oprávnený subjekt vo výkone jeho práv k veci. Ak dôjde k porušeniu tohto práva, zabezpečuje Občiansky zákonník vlastníkovi účinnú obranu vo forme vlastníckych žalôb. Použitie vlastníckych žalôb uvedených v § 126 OZ nie je neobmedzené pri práve vlastníka domáhať sa ochrany, je potrebné prihliadať na prípadné obmedzenia vlastníckeho práva, ktoré vyplývajú z právnych vzťahov, do ktorých vstupuje vlastník a na zákonné obmedzenia obsiahnuté v § 127 a § 128 OZ. Ochrany vlastníckeho práva sa možno domáhať prostredníctvom dvoch typov žalôb, a to žalobou na vydanie veci a zapieracou žalobou, pričom oba typy sú žalobami na plnenie. Nárok uplatnený zapieracou žalobou, ktorou sa navrhovateľ domáha aj odstránenia následkov rušivého činu, je nárokom na plnenie povinnosti a týka sa subjektov, ktorých neviaže rovnocenné vecné právo k tej istej veci, preto sú navzájom vylúčené medzi spoluvlastníkmi. Vzájomné nezhody medzi podielovými spoluvlastníkmi sa riešia na základe ust. § 139 OZ. Súd môže v niektorých prípadoch odoprieť ochranu vlastníctva prostredníctvom vlastníckych žalôb, najmä ak ide o konflikt dvoch vecných práv. Za stanovených podmienok môže tiež súd zamietnuť vlastnícku žalobu z toho dôvodu, že ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Zamietnutie takejto vlastníckej žaloby pre rozpor výkonu vlastníckeho práva s dobrými mravmi prichádza výnimočne do úvahy, ak výkon práva na ochranu vlastníctva vážne poškodí užívateľa veci bez toho, aby priniesol vlastníkovi zodpovedajúci prospech a vyhovenie žalobe by sa dotýkalo záujmu žalovaného.

Žalobou o zdržanie sa zásahov do práv vlastníka veci, teda zapieracou žalobou, sa vlastník veci domáha ochrany svojho vlastníckeho práva proti tomu, kto do jeho práva neoprávnene zasahuje a ruší ho vo výkone jeho vlastníckeho práva. Takouto žalobou sa žiada, aby súd zakázal žalovanému neoprávnené rušenie vlastníka vo výkone jeho vlastníckeho práva, čomu treba klásť na roveň aj zaviazanie žalovaného, aby sa zdržal neoprávneného rušenia. V širšom zmysle treba za zapieraciu žalobu považovať aj takú, ktorou sa domáha odstránenia následkov už vykonaných rušivých zásahov. Na základe zapieracej žaloby sa teda vlastník môže dožadovať, aby súd vyslovil, že žalovaný nie je oprávnený obmedzovať jeho vlastnícke právo, t. j. aby mu uložil zdržať sa neoprávnených zásahov a odstrániť prekážky, ktoré mu vo výkone vlastníckeho práva bránia. Podmienkou úspešnosti negatívnej žaloby teda je preukázanie vlastníckeho práva navrhovateľa, tiež konkretizovanie jednotlivých druhov zásahov, ktoré má súd zakázať, preukázanie toho, že zásahy, ktorých zákaz sa sleduje, sú neoprávnené a neoprávnený zásah, ktorý bol vykonaný, trvá, alebo sa opakuje, alebo hrozí, pričom negatívna žaloba znie na zákaz určitého konkrétneho správania, ktorým je vlastník rušený vo svojich právach (žalobný návrh má byť natoľko určitý, aby bol rozsudok súdu vykonateľný podľa piatej časti O.s.p. alebo Exekučného poriadku).

V preskúmvanej veci z obsahu návrhu navrhovateľov jednoznačne vyplýva, že títo sa ochrany svojho vlastníckeho práva domáhajú (a to v oboch jeho častiach), vychádzajúc z ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka negatívnym typom žaloby na ochranu nimi tvrdného ich vlastníckeho práva.

Pokiaľ súd prvého stupňa návrh v časti, ktorou sa dožadovali navrhovatelia zakázať odporcom umiestňovanie akýchkoľvek vizitiek, oznamov atď. na vstupnej bráne vedúcej k nehnuteľnostiam tak vo vlastníctve odporcov, ako aj navrhovateľov, odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa o jeho

nedôvodnosti za vecne správny, z ktorého dôvodu odvolanie navrhovateľov nebolo spôsobilé na iné, ako potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu. Predovšetkým správne vyvodil, že pre úspešnosť návrhu v tejto časti absentuje základný predpoklad, a to preukázanie existencie výlučného vlastníckeho práva navrhovateľov k vstupnej bráne, keď z výsledkov vykonaného dokazovania takáto skutočnosť nevyplývala, pretože samotná predchádzajúca vlastníčka nehnuteľností p. Z., ktorá na navrhovateľov vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ku ktorej je táto brána vstupom, sa cítila byť len jej podielovou spoluvlastníčkou, nikdy nespochybnila minimálne výkon spoluvlastníckeho práva odporcov vo vzťahu k tejto bráne (aj pokiaľ ide o umiestnenie dotknutého oznamu), naopak, ako vyplývalo z jej výpovede, opravu tejto brány konzultovala s odporcami, rešpektovala tiež ich nesúhlas, pokiaľ ide napr. o ňou zvolený náter brány. Rovnako nebolo v konaní preukázané, že by ešte skorší vlastníck nehnuteľnosti p. V. bol akýmkoľvek spôsobom spochybnil výkon spoluvlastníckeho práva odporcov, pokiaľ ide o spôsob užívania tejto brány, či si uplatňoval výlučné vlastnícke právo k nej. V konaní nebola preukázaná existencia žiadneho nadobúdacieho titulu, oprávňujúceho k opodstatnenému záveru o jej výlučnom vlastníctve v prospech navrhovateľov, či ich predchodcov. V zmysle zásady, že každý môže previesť na iného len toľko práv, koľko sám má (nemo plus iuris), teda výlučné vlastnícke právo k nej nemohli navrhovatelia nadobudnúť ani od predchádzajúcich vlastníkov. Avšak ani v prípade naplnenia vyššie uvedeného zákonného predpokladu, a to preukázania výlučného vlastníckeho práva navrhovateľov k vstupnej bráne, by im nebolo možné poskytnúť v tomto smere ani ako vlastníkom ochranu v rozsahu nimi návrhom požadovanú. V konaní nebolo preukázané, a v priebehu prvostupňového konania ani tvrdené, že by okrem oznamu o hodinách, kedy vykonáva čalúnnictvo otec odporkyne 1/ W. (ktorý navyše vzhľadom k tomu, že ide o spoločný vstup k oboj nehnuteľnostiam, nemožno považovať za neprimeraný), boli odporcovia na bránu umiestňovali akékoľvek iné oznamy, vizitky a podobne, ktorého konania by sa mali odporcovia v zmysle návrhu zdržať. Predpokladom preto, aby bolo možné takúto ochranu poskytnúť, musí byť hrozba takéhoto konania, ktoré vo vzťahu k výkonu práv vlastníka možno považovať za rušivé, vyžadujúce si takýto zásah, uvedenému rušivému konaniu zamedzujúci. Takéto skutočnosti však z vykonaného dokazovania nevyplývali. S výnimkou dotknutého oznamu, ktorý je na bráne umiestnený viac ako desať rokov a žiaden z predchádzajúcich vlastníkov susediacej nehnuteľnosti ho nepovažoval za rušivý (ani samotní navrhovatelia až do doby, pokiaľ nenastali medzi účastníkmi problémy v súvislosti s rekonštrukciou nehnuteľnosti), žiadne ďalšie oznamy, či iné vývesky zo strany odporcov umiestňované na bráne preukázané neboli. Správne tiež poukazuje súd prvého stupňa na to, že navyše spôsob navrhovateľmi požadovanej ochrany (samozrejme pre prípad, ak by bol splnený predpoklad preukázania ich výlučného vlastníctva k vstupnej bráne), nemá opodstatnenie, pokiaľ ho títo zdôvodňovali práve umiestnením dotknutého oznamu, pretože v zmysle nimi formulovaného petitu sa v konečnom dôsledku odstránenia tohto podľa nich rušivého zásahu nedomáhali (žiadali len zamedziť takémuto konaniu do budúcnosti, navyše v neakceptovateľnom a vzhľadom na okolnosti v bezdôvodne neprimeranom rozsahu). S poukazom na to je bez právneho významu navrhovateľmi tvrdená skutočnosť o geometrickom zameraní tejto brány, čo uplatňovali ako odvolací dôvod uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p., pretože ani táto nová, navyše nepreukázaná skutočnosť, nie je spôsobilou k inému, v prospech navrhovateľov priaznivejšiemu rozhodnutiu veci čo do tejto časti. Odvolací súd v konečnom dôsledku, so zreteľom na všetky okolnosti, považuje za potrebné uviesť, že návrh v tejto časti vykazuje znaky šikanózneho výkonu práva, ktorému by nebolo možné súdnu ochranu v navrhovateľmi požadovanom rozsahu poskytnúť ani v prípade, ak by títo v konaní preukázali, že sú nositeľmi výlučného vlastníckeho práva k vstupnej bráne ako základného predpokladu takejto vlastníckej žaloby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, za použitia ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ však ide o zostávajúcu časť odporcami napadnutého rozhodnutia, ktorou súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľov a zaviazal odporcov na odstránenie nízkonapäťových káblov (TV, internet, zvonček), vedúcich popri nehnuteľnosti navrhovateľov, odvolací súd je toho názoru, že výsledky vykonaného dokazovania v prospech správnosti takéhoto záveru nenasvedčujú. Je síce pravdou, že v tomto prípade došlo v dôsledku ich vedenia k zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľov, avšak bez toho, aby sa súd vysporiadal s tým, či požadovaný výkon práva nekoliduje s existenciou iného práva na strane odporcov, či jeho výkonom nedôjde k poškodeniu odporcov ako vlastníkov susediacej nehnuteľnosti v súvislosti s jej plnohodnotným využívaním, aj pokiaľ ide o prístup k službám prostredníctvom uvedených káblov zabezpečených, bez toho, aby na strane druhej takýto výkon práva priniesol navrhovateľom zodpovedajúci prospech, záver o čom by musel viesť

k zamietnutiu takejto žaloby pre rozpor s dobrými mravmi, čím sa však súd prvého stupňa nezaoberal, nie je možné o tejto časti rozhodnúť tak, aby boli spravodlivo usporiadané vzťahy medzi účastníkmi, čo je pre rozhodnutie súdu prioritné. Nemožno tiež opomenúť ani tvrdenie odporcov, že káble v priebehu rekonštrukcie svojej nehnuteľnosti prekladali práve navrhovatelia, na čo odvolací súd upozorňoval už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, pretože pokiaľ tento stav založili samotní navrhovatelia (odporcovia v konaní tvrdili, že káble pôvodne viedli ponad spoločnú nehnuteľnosť a na stávajúce miesto ich preložili práve navrhovatelia), nemá opodstatnenie ukladať povinnosť odporcom tieto, navyiac na vlastné náklady odstraňovať, ale v takomto prípade by bolo na samotných navrhovateľoch, aby nimi novozaložený stav uviedli minimálne do stavu pôvodného. Bez zistenia tejto skutočnosti sa súd z hľadiska rozhodnutia tejto veci nezaobíde. Skutočnosť, že odporcovia nemali s najväčšou pravdepodobnosťou písomný súhlas vtedajšieho vlastníka p. V. pri zriadení týchto služieb, na čo poukazuje súd prvého stupňa s odkazom na ustanovenia zmlúv o zriadení týchto služieb, je vo vzťahu k navrhovateľom a predmetu konania bez právneho významu za stavu, že v konaní nebolo preukázané, ani tvrdené, že by sa tento vlastník v čase ich zriadenia domáhal ich odstránenia, s ich vedením by nesúhlasil, toto napádal a zistené to nebolo ani vo vzťahu k nasledujúcej vlastníčke svedkyňi Z.. Naopak, pôvodný vlastník V. (za vlastníctva ktorého boli tieto služby zriadené) písomne potvrdil svoj súhlas v tomto smere, na podstate ktorého nič nemení ani spochybnenie datovania vyhotovenia tohto súhlasu v súvislosti s jeho predchádzajúcim vyjadrením, že o tom „len hovoril“ s odporkyňou Z/. Určujúce je, že voči vedeniu káblov nemal námietky. Pri rozhodovaní o tejto časti návrhu je potrebné si uvedomiť špecifický stav usporiadania nehnuteľností a z toho vyplývajúce aj prípadné nevyhnutné obmedzenia vlastníckych práv na oboch stranách z toto plynúcich. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že inžinierske siete k nehnuteľnostiam oboch vlastníkov sú vedené od Ulice Y., pričom nehnuteľnosť odporcov sa priestorovo nachádza za nehnuteľnosťou navrhovateľov. Uložiť odstránenie (ani nie premiestnenie) káblov zabezpečujúcich v prospech odporcov plnohodnotne využívať dostupné služby s užívaním nehnuteľnosti spojené bez toho, aby súd zistil, či je možné ich vedenie zabezpečiť priestorovo inak, nehovoriac o tom, že navrhovatelia doposiaľ žiadnym relevantným spôsobom neosvedčili v protiklade so záujmom navrhovateľov, aký zodpovedajúci prospech by to prinieslo im, nemá opodstatnenie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo potrebné napadnuté rozhodnutie nad rámec jeho zamietajúcej časti za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu po vrátení veci bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 ods. 1 O.s.p. a v zostávajúcej časti následne rozhodnúť, pričom odôvodnenie rozhodnutia musí spĺňať kritériá uvedené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí vo veci súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.